

На самиту лидера западног Балкана и ЕУ договорено је да се 19. јула 2016. отворе поглавља 23 и 24 у преговорима са Србијом. Поглавља обрађују правду, правосуђе, борбу против корупције, права грађана ЕУ у Србији, Европску конвенцију о људским правима, права ЛБГТ популације, безбедност и миграције.

Србија је одавно унела у свој правни систем Европску конвенцију, ЛБГТ параде су већ одржане. Србија је отишла и корак даље од неких чланица ЕУ попут Мађарске у области миграција.

Мандатар Вучић је ипак био егзалтиран. Говорио је о темама које нису имале директне везе са поглављима 23 и 24. Он је са жаром „нововерника (израз Слободана Јовановића за оне ministre из Пашићеве радикалне странке који су прешли на страну аустрофила краља Милана) [\[1\]](#) истакао да је „много посла пред нама“, али и да су врата ЕУ „отворена“.

Он је поновио да неће бити никаквог референдума о ЕУ путу као што је то био случај у Британији.

Он је поновио да неће бити никаквог референдума о ЕУ путу као што је то био случај у Британији. Говорио је о путу Ниш–Приштина, авио-линији Београд–Тирана, отварању авио-саобраћаја између Београда и Приштине, о новом скупу пословних људи са Косова, рођендану албанског председника.

Вучићев "тријумф" у Паризу - отварање поглавља и прећутно признање Косова

Пише: Дејан Мирковић
среда, 06 јул 2016 21:40

Нешто прецизнији је био министар правде Селаковић. Он је после уобичајених фраза о европском путу признао да предстоји и промена Устава Србије.

Међутим, за српску јавност је остало нејасно како су главни „кочничари“ ЕУ пута Србије из Хрватске пристали да у року од само неколико дана промене свој негативни став према отварању поглавља. Премијер се није састао са хрватским колегом у Паризу. Његов главни сусрет је био са „слављеником“ Рањом. У изјавама се није захваљивао хрватским колегама већ помало неукусно и недипломатски немачкој канцеларки. Зато се чини да је отварање поглавља ипак решавано у троуглу Београд-Берлин-Косово.

На такав закључак указује и да је такозвана косовска министарка за дијалог са Београдом Едита Тахири изјавила истог дана да ће на северу Косова „ускоро“ почети да функционише Основни суд, Канцеларија јавног тужиоца и више од 23 министарстава и агенција која нису „деловала“ на тој територији над којом Приштина нема суверенитет.

[\[2\]](#)

Нико из Београда није демантовао ову изјаву.

Седиште Канцеларије ће бити у Тирани а највише новца ће по извештају РТС обезбедити Србија.

Такође, једини међународни споразум који је потписан у Паризу за време боравка српске делегације је био Споразум о Регионалној канцеларији за младе на западном Балкану. Оснивачи Канцеларије су Албанија, Босна и Херцеговина, БЈР Македонија, Црна Гора,

Вучићев "тријумф" у Паризу - отварање поглавља и прећутно признање Косова

Пише: Дејан Мирковић
среда, 06 јул 2016 21:40

Србија и Косово.

Седиште Канцеларије ће бити у Тирани, а највише новца ће, по извештају РТС, обезбедити Србија. Уговору несумњиво међудржавни карактер дају његови потписници.

Председник Владе Србије Александар Вучић, његов албански колега Еди Рама, премијер Македоније Емил Димитријев, председавајући Савета министара БиХ Денис Звиздић, председник Владе Црне Горе Мило Ђукановић и коначно косовски премијер Иса Мустафа. Церемонији потписивања присуствовала је немачка канцеларка Ангела Меркел и шефица европске дипломатије Федерика Могерини.

Није изнето колико ће средстава из српског буџета бити издвојено за овај споразум који у суштини ојачава суверенитет Косова. Изнето је само да је српски премијер био један од иницијатора овог споразума. Ако се занемари немачка жеља премијера да стално истиче себе у први план, чак и када му то иде на штету у политичком смислу, чини се да је овај међународни споразум ипак допет у контексту настојања да Србија прећутно призна Косово.

Није изнето колико ће средстава из српског буџета бити издвојено за овај споразум који у суштини ојачава суверенитет Косова.

Пише: Дејан Мирковић
среда, 06 јул 2016 21:40

Прећутно признање или „нормализација односа“ је у складу са вишегодишњим захтевима из Берлина. Још на почетку мандата нових власти у Србији 2012 (данас покојни) шеф посланичке групе владајуће партије ЦДУ Шокенхоф је у име канцеларке Меркел поручио српској делегацији у Берлину коју је предводио управо садашњи премијер, да Београд до почетка преговора о приступању, мора да постигне „правно обавезујућу нормализацију односа са Косовом“.

Дакле, отварање поглавља 23 и 24 у преговорима ЕУ и Србије је омогућено потписивањем још једног споразума који омогућује „нормализацију односа са Косовом“. Додајемо овоме најаву отварања Основног суда Канцеларија јавног тужиоца и више од 23 министарства и агенција од стране Едите Тахири и биће јасно да ЕУ пут Србије води преко севера Косова, а не преко Загреба.

Наравно, српске власти могу да се бране аргументима да нису формално и изрично признале Косово. Међутим, у међународном праву се сматра да сваки потпис премијера обавезује државу. Може се расправљати да ли је он имао право као мандатар да то уради са аспекта унутрашњег права, али то је ирелевантно за међународно право. **Постоји** и теорија прећутног признања држава у међународном праву. Према екстезивном тумачењу те теорије свако „успостављање односа својственим државама“ представља прећутно признање. [\[3\]](#)

Чини се да оснивање заједничке канцеларије са Косовом, потпис премијера на истом

Вучићев "тријумф" у Паризу - отварање поглавља и прећутно признање Косова

Пише: Дејан Мирковић
среда, 06 јул 2016 21:40

документу са косовским указује на такав закључак. Коначно, изјава Едите Тахири о доласку такозваних институција из Приштине на север Косова, показује да је у преговорима у Бриселу било и нечега што је забрањено у међународном праву још после Октобарске револуције и Вилсонових 14 тачака. То су тајни уговори (писмени и усмени) или анекси уговора. Постављање споменика кнезу Лазару у Косовској Митровици не мође изменити ове чињенице. Кнеза Лазара је славио и потписник срамне Тајне конвенције са Аустроугарском Чедомиљ Мијатовић.

[1] Јовановић С., "Влада Александра Обреновића" II , Београд, 1935

[2] *Политика* 5. јул 2016

[3] Крећа М." Међународно јавно право" Правни факултет, Београд, 2012. стр 178